

אח מציל את אחיו בצעדת המוות

דוב גרר רגליים לידי. דוב לחש לפי קצב, אין סיכוי, אין סיכוי... כל הזמן חיפש
גרמני שיתקע בו כדור... הייתי רק בן שש-עשרה וכבר ידעתי שאני מוכרח
להציל את אחי... הוא סבל. הוא רצה למות ואני לא נתתי לו, כדי שתהיה לי
סיבה לחיות. אני הסכמתי ללכת במצעד של המתים בגלל דוב.

מלכה אדלר, **איצ'ו וברנרד** (ידיעות אחרונות, 2004), ע' 130-131